

REILUSTRATĂ DE JULIETTE CLARKE

SCRISĂ DE PAM BROWN

EDITATĂ DE HELEN EXLEY

Alte cărți din aceeași colecție:

Căsătorie fericită	Pentru bunica
Bun venit bebelușului	Unui foarte iubit prieten
Prietena mea	Toată fericirea din lume
Pentru o minunată mamă	Special pentru tine de ziua ta
Iubitului meu frate	Doamnei profesoare
Fiiței mele, cu dragoste	Pentru iubirea mea
Iubitului meu fiu	Soția mea
Iubitei mele surori	Soțului meu drag

TO A VERY SPECIAL DAD

Pam Brown

Published in 1993, 2008 and 2018 by Helen Exley® London in Great Britain.
Illustrations, text and design © Helen Exley Creative Ltd 1993, 2008, 2018.

IUBITULUI MEU TATĂ

Copyright © 2012, 2013, 2018 Editura HELEN EXLEY.COM

Ilustrații, text și design © Helen Exley 1993, 2008, 2018

Traducere – Augustin Frățilă

ISBN 978-606-8290-81-2

Dedicată tatălui meu drag – cu multă dragoste, din partea lui Juliette.

Toate drepturile sunt rezervate Editurii HELEN EXLEY.COM.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără permisiunea scrisă a Editurii HELEN EXLEY.COM.

Drepturile de distribuție în străinătate aparțin în exclusivitate editurii.

Editura **HELEN EXLEY.COM**

Departamentul Vânzări:

Comenzi la:

Bd. Constructorilor, nr. 20A, sector 6, București, cod 060512

021 402 26 82; 021 402 26 88 Fax: 0371 601 971

mihaela.voda@exley.ro

<http://www.all.ro>

www.exley.ro

Iubitului meu

Tată

Îți mulțumesc, nu atât
pentru ceea ce mi-ai dat
și m-ai învățat –
cât pentru tine însuși.

UN TATĂ ESTE...

...cel care își dorește cu ardoare
să fie iubit și dorit.

...un om obișnuit care face totul pentru
a fi luat drept Superman.

...o sursă de sfaturi bune, cel mai adesea ignorate.

...un expert aproape în orice.

Unul care știe, dar mai verifică o dată
pentru a fi sigur că nu greșește.

...un tip care se emoționează tare atunci când îi
dăruiești de ziua lui o pereche de șosete – iarăși.

El este bărbatul ale cărui degete pline de vopsea
s-au lipit de birou.

...și acela care te face să te simți jenată
când aplaudă cel mai tare din sală.

Tații sunt oameni obișnuiți pe care dragostea îi
preface în aventurieri, povestitori, cântăreți.

Tații pot face orice. Tinerețea lor trebuie
să fi fost plină de aventuri, căci sunt tobă de
istorioare hazoase. Ei au opinii strălucite
despre politică, sport, creșterea câinilor și ecologie.

Ei au magazine, sertare și cutiuțe pline
cu tot felul de obiecte valoroase.

Și sfoară, la nevoie.

Spun cele mai de neuitat povești.

Tații par de-a dreptul fermecați.

Nu mai sunt oameni obișnuiți.

Sunt cu totul deosebiți.

...huruitul mașinii, zgomotul pașilor pe potecă,
clinetul cheii întoarse în broască –
brațele care se întind să te îmbrățișeze.

ACASĂ

Răsucitul cheii tale în
broască a fost sunetul
cel mai drag al copilăriei mele.

Îți luam locul în fotoliu
așteptându-te. Era un
loc special,
în care mă ascultai întotdeauna,
impregnat de parfumul cărților
tale, și pernuța veche pentru
spate care-ți reținea forma.
Și acum îi duc dorul,
mai ales
când tu nu ești.

Îți amintești, Tată, vremurile acelea când Casa
era întreaga mea Lume? Cum de păreau
lucrurile atât de mari? Nu puteam cuprinde cu
mintea universul tău – dar tu te aplecai până la
curcubeul din mica baltă, priveam împreună
broscuțele bulbucate din piscină, sclipirea
aripilor gâzelor, a pietricelelor sau a dopurilor
de sticlă. Totul era magic. Îmi dezvăluiai secrete –
lupta zambilelor pentru a străpunge pământul
primăverii. Vreo nucă deschisă de ciocul meșter
al unei păsări. Semințele încolțind. Urma
labelor unui câine în praful drumului.
Mă ridicai pe umerii tăi să pot atinge corola
copacilor. Mi-ai dăruit o cochilie să o păstrez.
Poate că ți-am dăruit și eu ceva – o lume
despre care aproape uitaseși.
Și o mână mică în mâna ta mare.
Am crescut între timp – dar lungul drum al
prieteniei noastre nu s-a sfârșit.
Și tot ce mi-ai dat mă alcătuiește acum,
pentru totdeauna.

PROTECTORUL MEU DINTOTDEAUNA

Tată... tu ești acela care mi-a oferit o viață bună,
care m-a apărut, m-a îndrumat și a fost alături de
mine în timpuri de restriște.

În înaltul umerilor tăi, pe sub coamele
melodioase ale pomilor, ținându-mi strâns
mâinile – ori ca un uriaș urcând dealurile cu
lumea la picioarele mele. În siguranță – convins
că nu voi cădea niciodată. Spre seară, obosită în
brațele tale, cu fața lipită de umărul tău.

Și mirosul familiar al jachetei tale în timp ce
ne îndreptam agale spre casă, apărută de ploaie
și de întunericul amenințător. În siguranță.

Bineînțeles. Către casă.

Îți mulțumesc pentru că te făceai
mic de tot ca să ne jucăm
și creșteai dintr-o dată când aveam
nevoie de adăpost și protecție.

Frica și umbrele amenințătoare de pe perete.

Camera care se mărea anormal de mult.

Cearșafurile-capcană.

Și apoi o lumină mică, galbenă.

Veneai și brațele tale puternice și blânde
mă eliberau – mă așezai la sigur în scăunel
până când totul redevenea neted și răcoros.

Eram salvată.

Într-un loc confortabil și primitor.

O guriță de apă.

Începutul unei povești care se pierdea
în negura somnului.

Și tu, acolo – și... ce mai, totul în ordine.

Scutul meu împotriva Răului.

Dându-mi o certitudine – a locului sigur,
liniștit în care mă pot reîntoarce mereu.